

Nisət Bayim

* * *

Göydən düşsəydin yerə,
əylib qaldırdım,
boş görünən yerini
buludla doldurardım...

Könlümdən düşsə idin,
yenə bir əlac vardı...
Ürəyim incikliyi
zamanla unudardı...

Amma sən birdəfəlik
gözümdən düşdün, adam!
Gözdən düşən kəsləri
həyat qaldırmır, atam!

* * *

Hərdən şeir də susur,
Hərdən mənə ağ olur.
Hərdən hər kəs kimi yad,
Dünya tək soyuq olur...

Hərdən peşman eləyir,
Dolan yaşımi udmur.
Hiss edirəm, əlimi
Doğma əl kimi tutmur...

Ruhumdan uzaq gəzir,
Sanki bir sırrı varmış...
Sanki onun da mən tək
Tənhalıq dərdi varmış...

Bəlkə də məndən yana
Könlü qubar bağlayır...
Kim bilir, hansı yerdə
Hansı vaxta ağlayır...

Dolanır süst, kədərli,
içi - çölü tarımar...
Yəqin onun da dost tək
Mənə ehtiyacı var...

* * *

Qanımın arasına girdim,
Ürəyimi boğacaqdı...
Yetişə bilməsəydim,
Yenidən doğacaqdı...

Xəbərim olmasaydı,
Getmişdi əlim əldən...
Ayrılacaqdı qəlbim,
Küsəcəkdi el-əldən...

Ay Allah...
məndən ötrü
Dərd dərdi bölcəkdi,
Vaxtında ölməsəydim,
Əcəlim ölcəkdi...

* * *

Zaman
yolları da yığış apardı,
Dönüb qayıtmaga bir iz qoymadı...
Kəsildi yolları ayrıqların,

Dalınca qar-yağış yağa- qıymadı...

Yolunu itirən xatirələrin
Gözünü yol tutdu, kimsə görmədi...
Ruzgarın dumanlı yuxularına
Günlər ürəyini açıb sərmədi...

Qupquru yarpaqlar döşəndi yerə,
Örtdü həsrətlərin payız üzünü...
Çəkilib gizlində unuduldular,
Gəzənlər tapmadı ümid izini...

Heç kimi qalmadı itən yolların,
Nə gülüş səsləri, nə göz yaşları...

Hər şey - öz içində bitib-tükəndi,
Əriyib kül oldu səbir daşları...

Asıldı ömürdən donuq şəkil tək,
Toz tutdu gözünü itən zamanın...
Bir də qayıtmadı həyəcanları
Yolları bağlanan ötən zamanın...

* * *

Mənim zaman ölçüm -
yuxu yaddaşım,
Yarıya bölündü -
sənli və sənsiz ...
Ayrıldı ömrümün tale xətləri,
Ovcuma yazılı -
sənli və sənsiz...

Hər şey -sənə qədər bir başqa idi,
Səninlə dəyişdi dünyanın hali...
Rənglər bir-birinə qarışib itdi,
Ruzgarla sovuldu -
payız misali...

Sənədək hər şeyin ölçüsü vardi,
Səndən sonrasının mizani nəydi?
Baxtın bir üzünə sən iyələndin,
O biri üzünü yoxluğun əydi...

Sənin gözlərinlə baxdım dünyaya,
Səndən sonrasını yudu göz yaşı...
Yığışış köç edən ayrıqlara,
Qovuşa bilmədi göyün yağışı...

Nə varsa -
səninlə bitib- tükəndi,
Azını- çıxunu xatırlamıram...
Hər şey sənə qədər yadımda qalıb,
Səndən sonrasını xatırlamıram...

* * *

Sən olan xatirələrdə
Yollar hər zaman duman...
Mən də
gecə-gündüzün ardından qayıb kimi...
Ruzgar dolanıb durur ayrılığın başında,
Mən də uzaqlığında ünvansız qərib kimi...

Sən olan xatirələrdə yağmur yağır hər zaman,
Yuyulmuş lövhələrin rəngi bir az sozalmış...
Köhəne pətəfondakı kədərli mahni kimi,
Dinləyib- oxumaqdan səs yazısı süzülmüş...

Sən olan xatirələrdə qısqanc küləklər əsir,
Vaxt ilə baxtın sözü galəmmir bir araya...
Məktublar havalanır durna qanadlarında,
Köç edir arzular da könülsüz bir saraya...

Dənizlər qucaq açır küskün həyəcanlara,
Tufanlı dalgalarda yelkənsiz bir gəmiyəm...
Sən olan xatirələrdə yuxular da yarımcıq,
Mənsə bu yuxularda,
nədənsə,
yox kimiyəm...